

Тая повѣрка е много по-лесна, отъ колкото повѣрката, за която ни говори числителницата и която се основава на правилото че:

„Сборътъ не се измѣнява, ако прѣмѣстимъ събираемитѣ.“ Спорѣдъ това правило сборътъ нѣма да се измѣни, ако ние слагаме събираемитѣ отъ горѣ на долѣ или обратно. При такава повѣрка особено, когато имаме работа съ голѣми числа, освѣнъ че губимъ много време, нѣ и при самото повѣряване може да се вкрадне погрѣшка и нашия трудъ ще излѣзе безполезенъ.

Наопаки при нашата повѣрка ние имаме да броимъ само остатъци на деветъ, слѣдователно числа, които сѣ по-малки отъ 9, а такиви ние можемъ по-лесно и по-скоро да съберемъ, отъ колко числа състоящи отъ много рѣдове.

2). — Почитаемий читателъ може самъ да се убѣди въ истинността на слѣдующето правило:

„Сборътъ на остатъкъ на деветъ отъ умалителя и разликата е равенъ съ остатъка на 9 отъ умаляемото.“

Когато извадимъ отъ 2796 числото 1807, то разликата е 987, тя е вѣрна, понеже 2796 дава деветний остатъкъ 6, който е равенъ съ остатъка на деветъ отъ остатъцитѣ 7 и 8 т. е. 6.

И този опитъ е много по-лесенъ и по-практически въ сравнение съ оная повѣрка, която се употреблява до сега и която се основава на правилото: „сборъ на умалителя и разликата е равенъ на умаляемото“

3). — Най-голѣма полза отъ рѣчената повѣрка се чувствова при *умножението*. Ние знаемъ, че повѣрката при умножаванieto се основава на правилото:

„Произведенiето на два производители не се измѣнява ако ги прѣмѣстимъ“.

Спорѣдъ това правило, като прѣмѣстимъ производителитѣ, трѣбва отново да извършимъ умножение съ голѣми цифри, при което пакъ можемъ да направимъ грѣшка и ще — се запрѣмъ! — Освѣнъ това знаемъ и другъ пѣтъ за да се увѣримъ да ли сме добръ работили: „когато произведенiето отъ двѣ числа раздѣлимъ съ едно отъ тѣзи числа, то щемъ получимъ за частно — друго число.“ При тая повѣрка трѣбва да прѣдполагаме, че знаемъ вече четвъртото дѣйствие т. е. дѣление; нѣ и при дѣленiето пакъ губимъ време, лесно можемъ да сторимъ грѣшка, — което ще каже пакъ сме работили на вѣтъръ.

Нашия опитъ въ това отношение е много по-простъ и има за основание слѣдующето правило:

„Остатъкъ на деветъ отъ множителя и множимото е равенъ съ остатъка на деветъ на произведенiето.“

За това ще търсимъ най-напрѣдъ остатъкъ на деветъ отъ множимото, сѣтнѣ отъ множителя и като умножимъ тѣзи оста-